Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2019. gada 12. septembrī*

Apelācija – Dempings – Īstenošanas regula (ES) 2015/776 – No Kambodžas, Pakistānas un Filipīnām nosūtītu velosipēdu imports – Galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam, attiecināšana uz šo importu – Regula (EK) Nr. 1225/2009 – 13. pants – Pasākumu apiešana – Montāžas darbības – Velosipēda detaļu cilme un izcelsme – Detaļas, kas nosūtītas no Ķīnas uz Šrilanku, apstrādātas Šrilankā un vēlāk nosūtītas uz Pakistānu montāžai

Lietā C-709/17 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2017. gada 18. decembrī iesniedza

Eiropas Komisija, ko pārstāv *M. França* un *J.-F. Brakeland*, kā arī *A. Demeneix*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējās lietas dalībnieces –

Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, Karāči [*Karachi*] (Pakistāna), ko pārstāv *P. Bentley*, *QC*,

prasītāja pirmajā instancē,

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), ko pārstāv *J. Beck*, *solicitor*, un *L. Ruessmann*, advokāts,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente), D. Švābi [*D. Šváby*], S. Rodins [*S. Rodin*] un N. Pisarra [*N. Piçarra*],

ģenerāladvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretāre: L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 30. janvāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 10. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 10. oktobra spriedumu lietā *Kolachi Raj Industrial*/Komisija (T-435/15, turpmāk tekstā "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2017:712), ar kuru tā atcēla Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2015/776 (2015. gada 18. maijs), ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 502/2013 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Kambodžas, Pakistānas un Filipīnām, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir vai nav deklarēta Kambodžas, Pakistānas un Filipīnu izcelsme (OV 2015, L 122, 4. lpp.), ciktāl tā attiecas uz *Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd* (turpmāk tekstā – "*Kolachi Raj*").

Atbilstošās tiesību normas

2 Strīda faktisko apstākļu laikā tiesību normas, kas regulēja Eiropas Savienības veiktos antidempinga pasākumus, bija iekļautas Padomes Regulā (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp., un labojums OV 2010, L 7, 22. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 37/2014 (2014. gada 15. janvāris) (OV 2014, L 18, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "pamatregula").

3 Pamatregulas 19. apsvērumā ir noteikts:

"[..] Ņemot vērā, ka līdz šim daudzpusējās sarunas ir bijušas neveiksmīgas, un kamēr nav zināms PTO Antidempinga komitejas lēmums, [Savienības] tiesību aktos ir nepieciešami noteikumi, kas piemērojami atsevišķiem gadījumiem praksē, ietverot preču montāžu [Savienībā] vai trešā valstī, kuras galvenais mērķis ir apiet antidempinga pasākumus."

4 Pamatregulas 13. pants "Pasākumu apiešana" ir formulēts šādi:

"1. Saskaņā ar šo regulu uzlikto antidempinga maksājumu darbības jomu var paplašināt arī attiecībā uz nedaudz pārveidota vai nepārveidota līdzīga produkta importu no trešām valstīm vai uz nedaudz pārveidota līdzīga produkta vai šāda produktu sastāvdaļu importu no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana. Antidempinga maksājumus, kuri nepārsniedz saskaņā ar 9. panta 5. punktu uzlikto atlikušo antidempinga maksājuma likmi, var attiecināt arī uz importu no uzņēmumiem, kas gūst labumu no atsevišķiem maksājumiem valstīs, uz kurām attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana. Apiešanu definē kā pārmaiņas tirdzniecības modelī starp trešām valstīm un [Savienību] vai starp atsevišķiem uzņēmumiem valstī, kas pakļauta pasākumiem, un [Savienību], kuri izriet no prakses, procesa vai darba un kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgo produktu cenu un/vai daudzumu izteiksmē, un ja vajadzības gadījumā saskaņā ar 2. panta noteikumiem ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz līdzīgam produktam agrāk noteiktajām normālajām vērtībām.

Pirmajā daļā minētā prakse, process vai darbs, *inter alia*, ietver attiecīgā produkta nelielu pārveidošanu, lai to varētu klasificēt zem muitas kodiem, kuri parasti nav pakļauti pasākumiem, ar noteikumu, ka šādu pārveidojumu rezultātā nemainās produkta būtiskās īpašības; pasākumiem pakļauta produkta sūtījumu caur trešām valstīm; eksportētāju vai ražotāju veiktu savu tirdzniecības modeļu vai pārdošanas kanālu reorganizāciju valstī, kas pakļauta pasākumiem, lai vēlāk savus produktus eksportētu uz [Savienību] caur ražotājiem, kuri gūst labumu no atsevišķām maksājuma likmēm, kas ir zemākas nekā attiecīgā ražotāja produktiem piemērojamā likme, un 2. punktā norādītajos apstākļos, detaļu montāžu [Savienībā] vai kādā trešā valstī.

2. Uzskata, ka montāžas operācija [Savienībā] vai trešā valstī apiet spēkā esošos pasākumus, ja:

a) operācija ir sākusies vai ir ievērojami pieaudzis tās apmērs pēc vai īsi pirms antidempinga izmeklēšanas uzsākšanas, un attiecīgās detaļas nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi; un

b) detaļas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, bet neuzskata, ka notiek pasākumu apiešana, ja montāžas vai nobeiguma apstrādes laikā ievestajām detaļām pievienotā vērtība par 25 % pārsniedz ražošanas izmaksas; un

c) maksājuma korektīvo ietekmi mazina līdzīgo samontēto preču cenas un/vai daudzumi, un ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz agrāk noteiktajām līdzīgo vai pielīdzināmo preču normālajām vērtībām.

3. Izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts vai jebkuras ieinteresētās personas pieprasījuma, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem attiecībā uz 1. punktā izklāstītajiem faktoriem. Izmeklēšanu sāk ar Komisijas regulu, kurā var būt arī norādījumi muitas dienestiem reģistrēt importu, ievērojot 14. panta 5. punktu, vai arī pieprasīt garantijas. Tiklīdz ieinteresētā persona vai dalībvalsts ir iesniegusi pieprasījumu, ar ko pamato izmeklēšanas sākšanu, un Komisija ir pabeigusi savu analīzi, vai ja Komisija pati ir noteikusi, ka ir vajadzība sākt izmeklēšanu, Komisija dalībvalstīm sniedz informāciju.

Izmeklēšanu veic Komisija. Komisijai var palīdzēt muitas iestādes, un izmeklēšanu pabeidz deviņos mēnešos.

Ja galīgi noskaidrotie fakti pamato pasākumu paplašināšanu, to veic Komisija saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Paplašināšana stājas spēkā dienā, kad, ievērojot 14. panta 5. punktu, tika ieviesta reģistrācija vai kad tika pieprasītas garantijas. Attiecīgos šās regulas procesuālos noteikumus par izmeklēšanas sākšanu un veikšanu piemēro atbilstīgi šim pantam.

4. Imports nav pakļauts reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu vai pasākumiem, ja to veic uzņēmumi, kuri gūst priekšrocības no atbrīvojumiem. Atbrīvojumu pieprasījumus, kas pienācīgi pamatoti ar pierādījumiem, iesniedz termiņos, kas noteikti Komisijas regulā, ar kuru sāk izmeklēšanu. Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek ārpus [Savienības], atbrīvojumus var piešķirt tiem attiecīgā izstrādājuma ražotājiem, kuri var pierādīt, ka viņi nav saistīti ne ar vienu ražotāju, kas ir pakļauts pasākumiem, un kuri pierāda, ka viņi nav iesaistīti šā panta 1. un 2. punktā definētajā apiešanas praksē. Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek Kopienā, atbrīvojumus var piešķirt tiem importētājiem, kuri var pierādīt, ka viņi nav saistīti ar ražotājiem, kas ir pakļauti pasākumiem.

Šos atbrīvojumus piešķir ar Komisijas lēmumu, un tie paliek spēkā attiecīgajā lēmumā noteiktajā laikposmā un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem. Tiklīdz Komisija ir pabeigusi savu analīzi, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.

Ja ir izpildīti 11. panta 4. punktā paredzētie nosacījumi, atbrīvojumus var piešķirt arī pēc izmeklēšanas pabeigšanas, kuras rezultātā paplašināta pasākumu darbības joma.

Ja kopš pasākumu darbības jomas paplašināšanas ir pagājis vismaz viens gads un ja atbrīvojumu pieprasa vai, iespējams, pieprasīs ievērojams skaits pušu, Komisija var pieņemt lēmumu sākt pārskatīt pasākumu darbības jomas paplašināšanu. Ikvienu šādu pārskatīšanu izdara saskaņā ar 11. panta 5. punkta noteikumiem, kas piemērojami pārskatīšanai atbilstīgi 11. panta 3. punktam.

5. Šis pants nekavē parastā kārtībā piemērot spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem."

5 Pamatregulas 16. pantā ir noteikts:

"1. Ja Komisija uzskata par nepieciešamu, tā var sarīkot vizītes, lai pārbaudītu importētāju, eksportētāju, tirgotāju, aģentu, ražotāju, tirdzniecības asociāciju un organizāciju dokumentāciju un pārbaudītu par dempingu un zaudējumiem sniegto informāciju. Ja nav pienācīgas un savlaicīgas atbildes, Komisija var izvēlēties neveikt pārbaudes apmeklējumu.

[..]

3. Attiecīgajiem uzņēmumiem dara zināmu tās informācijas raksturu, kas tiks pārbaudīta pārbaudes vizītes laikā, kā arī visu turpmāko informāciju, ko nepieciešams sniegt šādas vizītes laikā, lai gan to nevajadzētu saprast tā, ka pārbaudes laikā nevar pieprasīt sīkākas informācijas sniegšanu iegūtās informācijas sakarā.

[..]"

6 Pamatregulas 18. pantā ir noteikts:

"1. Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus. Ja atklājas, ka kāda no ieinteresētajām pusēm ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, šo informāciju neņem vērā un izmanto pieejamos faktus. Ieinteresētajām pusēm būtu jāapzinās, kādas sekas var radīt nevēlēšanās sadarboties.

[..]

3. Ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, tā tomēr būtu jāņem vērā ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pierādāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi.

[..]

6. Ja ieinteresētā puse nevēlas sadarboties vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums šai pusei var būt nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies."

Tiesvedības priekšvēsture un strīdīgā regula

7 Tiesvedības priekšvēsture ir izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–27. punktā. Šīs tiesvedības vajadzībām tos var rezumēt šādi.

8 1993. gadā Padome noteica galīgo antidempinga maksājumu 30,6 % apmērā Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam Savienībā. Vēlāk šis maksājums tika saglabāts tādā pašā līmenī. 2005. gadā minētais maksājums tika paaugstināts līdz 48,5 %. Ar Padomes Regulu (ES) Nr. 502/2013 (2013. gada 29. maijs), ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011, ar ko pēc termiņa beigu pārskata atbilstīgi Regulas Nr. 1225/2009 11. panta 3. punktam piemēro galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam (OV 2013, L 153, 17. lpp.), šis maksājums tika saglabāts pēdējā minētajā līmenī.

9 2013. gadā pēc pretapiešanas izmeklēšanas, kas tika veikta atbilstoši pamatregulas 13. pantam, šis antidempinga maksājums tika papildus attiecināts arī uz to velosipēdu importu, kuri tiek nosūtīti tostarp no Šrilankas, neraugoties uz to, vai tiem ir vai nav deklarēta šīs valsts izcelsme.

10 2014. gadā saņemot jaunu sūdzību, Komisija uzsāka izmeklēšanu par Regulā Nr. 502/2013 noteikto antidempinga pasākumu varbūtēju apiešanu, importējot velosipēdus, kas nosūtīti no Kambodžas, Pakistānas un Filipīnām.

11 *Kolachi Raj*, saskaņā ar Pakistānas tiesībām dibināta sabiedrība, piedalījās šajā izmeklēšanā. No "Veidlapā uzņēmumiem, kuri lūdz atbrīvojumu no iespējamās maksājumu paplašināšanas", ko šī sabiedrība aizpildīja, ietvertajām norādēm izrietēja, ka šī sabiedrība iegādājas velosipēda detaļas no Šrilankas un Ķīnas, lai Pakistānā veiktu velosipēdu montāžu. *Kolachi Raj* kā tās piegādātājas minēja piecas sabiedrības, kuru vidū bija *Great Cycles Pvt Ltd* un *Flying Horse Pvt Ltd*. *Kolachi Raj* norādīja, ka tās un *Great Cycles* īpašnieks ir viena un tā pati fiziska persona.

12 2015. gada 17. un 18. februārī Komisija veica pārbaudes apmeklējumu Katunajakā [*Katunayake*] (Šrilanka), *Great Cycles* telpās, lai it īpaši noteiktu, vai Ķīnas izcelsmes detaļu īpatsvars – kā apgalvoja *Kolachi Raj*, nepārsniedz 60 % no visu to detaļu vērtības, kuras tiek izmantotas montāžā, ko *Kolachi Raj* veic Pakistānā. Komisija koncentrēja izmeklēšanu uz informāciju par *Flying Horse*, no kuras *Kolachi Raj* bija iegādājusies 93 % no velosipēda detaļām, kas tika izmantotas minētajā montāžā. Saskaņā ar *Kolachi Raj* sniegto informāciju *Flying Horse* nebija ar to saistīta, bet bija starpniece, kura iegādājās detaļas gandrīz vienādās daļās Ķīnā un Šrilankā – 46 % un 47 % apmērā no visām velosipēda detaļām, ko *Kolachi Raj* izmantoja montāžā Pakistānā –, un pārdeva tās tālāk *Kolachi Raj*.

13 Tika norādīts, ka *Flying Horse* bija iegādājusies lielu daļu rāmju, dakšu, lieto disku un plastmasas riteņu no *Great Cycles*, Šrilankā reģistrēta velosipēda detaļu ražotāja, kas bija saistīts ar *Kolachi Raj*. Riepas un ķēdes turpretī tika iegādātas no *Vechenson Limited*, arī Šrilankā reģistrēta velosipēda detaļu ražotāja, kas nav saistīts ar *Kolachi Raj*. Konstatējot vairākas anomālijas, Komisijai radās šaubas par *Kolachi Raj* un *Flying Horse* attiecībām.

14 Komisija uzskatīja, ka velosipēda detaļām, kuras ar *Flying Horse* starpniecību tika iegādātas no *Vechenson*, bija Šrilankas izcelsme. Turklāt tā noraidīja Šrilankas Demokrātiskās Sociālistiskās Republikas Tirdzniecības ministrijas izsniegtos A veidlapas izcelsmes sertifikātus, ko *Kolachi Raj* iesniedza attiecībā uz velosipēda detaļām, kuras ar *Flying Horse* starpniecību tika iegādātas no *Vechenson*.

15 Šādos apstākļos, Komisija, balstoties uz *Kolachi Raj* iesniegtajiem pierādījumiem par *Great Cycles* Šrilankā atsauces periodā izgatavoto detaļu ražošanas izmaksām, izrēķināja, ka daļa, kas atbilst vairāk nekā 65 % no kopējiem velosipēda detaļu ražošanā Šrilankā izmantotajiem izejmateriāliem, nāca no Ķīnas, taču kopējā apjoma daļa, kas atbilst 31 %, nāca no Šrilankas, un ka mazāk par 25 % no Šrilankas vērtības tika pievienoti šiem izejmateriāliem minēto detaļu ražošanas procesā Šrilankā. Komisija no tā secināja, ka *Kolachi Raj* ir piedalījusies antidempinga pasākumu apiešanas darbībās, un paziņoja tai šo secinājumu 2015. gada 13. martā.

16 2015. gada 27. marta rakstveida apsvērumos par Komisijas secinājumiem *Kolachi Raj* norādīja, ka Komisijai neesot juridiska pamata apstrīdēt detaļu, ko prasītājai piegādājusi *Great Cycles*, Šrilankas izcelsmi.

17 2015. gada 18. maijā Komisija pieņēma strīdīgo regulu.

18 Šīs regulas 22. apsvērumā Komisija tostarp norādīja, ka tiek uzskatīts, ka *Kolachi Raj* sadarbojās.

19 Strīdīgās regulas 2.5.3. sadaļas "Pakistāna" 94.–106. apsvērums ir veltīti Komisijas izmeklēšanai attiecībā uz *Kolachi Raj*. Vispirms Komisija minētās regulas 94. apsvērumā uzsver saikni, kas pastāv starp *Kolachi Raj* un "uzņēmumu Šrilankā, uz kuru attiecās iepriekšējā pretapiešanas izmeklēšana, un uz ko attiecas paplašinātie pasākumi", piebilstot, ka minētā uzņēmuma akcionāri izveidoja uzņēmumu Kambodžā, kas arī nodarbojās ar velosipēdu eksportu uz Savienību, un ka "šis Kambodžas uzņēmums

nesadarbojās šajā izmeklēšanā, lai gan tas 2013. gadā eksportēja izmeklējamo ražojumu uz Savienības tirgu". Komisija šajā pašā apsvērumā arī norāda, ka Kambodžas uzņēmums atsauces periodā pārtrauca darbību Kambodžā un to pārcēla uz saistīto uzņēmumu Pakistānā.

20 Strīdīgās regulas 96. apsvērumā Komisija norāda, ka izmeklēšanā netika konstatēta Ķīnas izcelsmes ražojumu pārsūtīšanas prakse caur Pakistānu, un minētās regulas 98. un 99. apsvērumā tā norāda uz anomālijām, kas tika atklātas šīs pašas izmeklēšanas laikā. Komisija strīdīgās regulas 100. un 101. apsvērumu ir veltījusi A veidlapas izcelsmes sertifikātu pierādījuma spēkam, kā arī to izejmateriālu procentuālajai daļai, kas nāca no Ķīnas un tika izmantoti velosipēda detaļu ražošanā Šrilankā. Saskaņā ar šīs regulas 100. apsvērumu *Kolachi Raj* argumenti minētās regulas 101. apsvērumā ir formulēti šādi:

"Kā paskaidrots 98. apsvērumā, [..] izcelsmes sertifikāti netika uzskatīti par pietiekamu pierādījumu, kas apliecinātu to velosipēda detaļu izcelsmi, kuras pirktas no Šrilankas, jo tie netika izdoti, pamatojoties uz faktiskajām ražošanas izmaksām, bet uz ražošanas izmaksu prognozēm nākotnē, kas nesniedz nekādu garantiju, ka velosipēda detaļas patiešām tika ražotas saskaņā ar plānotajām izmaksām. Turklāt būtu jāprecizē, ka Komisija kopumā neapstrīd metodiku, kas izmantota A veidlapu/izcelsmes sertifikātu izdošanā Šrilankā (tas ir ārpus šīs izmeklēšanas jomas), bet tikai novērtē, vai šajā gadījumā ir izpildīti pamatregulas 13. panta 2. punktā iekļautie nosacījumi. Šajos apstākļos, vienlaikus atzīmējot, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkts patiešām nav izcelsmes noteikums, Komisijai bija pamats uzskatīt, ka šīs [detaļas] ir no Ķīnas, jo šo daļu ražošanā vairāk nekā 60 % apmērā tika izmantoti Ķīnas izejmateriāli un pievienotā vērtība bija mazāka nekā 25 % no ražošanas izmaksām. Tāpēc visi minētie apgalvojumi tika noraidīti."

21 Komisija strīdīgās regulas 104. apsvērumā uzskatīja, ka izmeklēšanā netika konstatēts, "ka montāžas operācijām būtu cits pietiekams cēlonis vai ekonomisks pamatojums kā vien izvairīšanās no attiecīgajam ražojumam noteiktajiem spēkā esošajiem pasākumiem".

22 Turklāt strīdīgās regulas 147. apsvērumā Komisija konstatēja, ka attiecībā uz Pakistānu pastāv "ievērojams dempings", un šīs regulas 163. apsvērumā noraidīja iespēju atbrīvot *Kolachi Raj* no iespējamajiem paplašinātajiem pasākumiem.

23 Saskaņā ar strīdīgās regulas 1. panta 1. punktu Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam piemērojamais galīgais antidempinga maksājums 48,5 % apmērā tika papildus attiecināts uz velosipēdu, kas nosūtīti no Pakistānas, importu, neraugoties uz to, vai tiem ir vai nav deklarēta šīs valsts izcelsme.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

24 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 29. jūlijā, *Kolachi Raj* cēla prasību atcelt strīdīgo regulu, ciktāl tā uz to attiecas.

25 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 16. novembrī, *European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)* lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Vispārējās tiesas septītās palātas priekšsēdētājs apmierināja šo pieteikumu ar 2016. gada 9. marta rīkojumu.

26 Savas prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam *Kolachi Raj* izvirzīja vienu pamatu saistībā ar pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Ar šo pamatu *Kolachi Raj* tostarp apgalvoja, ka Komisija esot kļūdaini piemērojusi šo tiesību normu kā izcelsmes noteikumu velosipēda detaļu ražošanai Šrilankā, lai gan izmeklēšana attiecās uz iespējamo antidempinga pasākumu apiešanu Pakistānā, un ka šī iestāde nebija nedz pierādījusi, ka izcelsmes sertifikāti nebija pietiekams pierādījums, nedz arī veikusi pasākumus, lai piemērotu Savienības muitas tiesību aktos paredzētos izcelsmes noteikumus.

27 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa apmierināja *Kolachi Raj* vienīgo pamatu, kurā tā pārmeta Komisijai, ka tā esot kļūdaini piemērojusi pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu "pēc analoģijas", un noraidīja to tiktāl, ciktāl tā attiecās uz izcelsmes sertifikātu pierādījuma spēku.

28 Šajā ziņā Vispārējā tiesa atcēla strīdīgo regulu, ciktāl tā attiecās uz *Kolachi Raj*.

Lietas dalībnieku prasījumi apelācijas tiesvedībā

29 Komisija apelācijas sūdzībā lūdz Tiesu:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu, noraidīt prasību pirmajā instancē un piespriest *Kolachi Raj* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, vai

– pakārtoti, nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā pieņemšanu.

30 *Kolachi Raj* lūdz Tiesu:

– pilnībā noraidīt apelācijas sūdzību;

– pakārtoti, koriģēt pārsūdzēto spriedumu un apstiprināt tā rezolutīvo daļu;

– piespriest Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies apelācijas tiesvedībā, kā arī atlīdzināt *Kolachi Raj* tiesāšanās izdevumus, un

– piespriest *EBMA* segt savus tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

31 *EBMA* prasījumi Tiesai ir šādi:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu, noraidīt prasību pirmajā instancē un piespriest *Kolachi* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā, vai

– pakārtoti, nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā, atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pirmajā instancē pieņemšanu un piespriest *Kolachi Raj* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

Par apelācijas sūdzību

Lietas dalībnieku argumenti

32 Apelācijas sūdzībā Komisija izvirza vienu pamatu, kas attiecas uz Vispārējās tiesas pieļautu tiesību kļūdu pamatregulas 13. panta interpretācijā un piemērošanā. Šis pamats, kas ir vērsts pret pārsūdzētā sprieduma 83.–93. un 107.–119. punktu, ir sadalīts divās daļās.

Par vienīgā pamata pirmo daļu

33 Vienīgā pamata pirmajā daļā Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, pamatojoties uz izcelsmes noteikumiem, lai interpretētu un piemērotu pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

34 Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka interpretācijai, saskaņā ar kuru, pirmām kārtām, jēdziens "nāk no" ir balstīts uz izcelsmes noteikumiem un, otrām kārtām, tas, no kurienes nāk montāžā izmantotās detaļas, var tikt pierādīts, tikai piemērojot šos noteikumus, neesot nekāda pamatojuma pamatregulas 13. panta formulējumā.

35 Šajā tekstā neesot nevienas atsauces uz izcelsmes noteikumiem, un tajā esot atspoguļota Savienības likumdevēja izvēle izslēgt to piemērošanu, novērtējot montāžas darbību saskaņā ar pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Šī izvēle izrietot no secīgiem grozījumiem tiesiskajā regulējumā saistībā ar pasākumu apiešanu. Tā kā izcelsmes noteikumi ir izrādījušies arvien nepiemērotāki, lai novērstu acīmredzamu apiešanu, apiešanas noteikumu piemērošanas joma, kas sākotnēji tika attiecināta tikai uz "detaļu, kuru izcelsme ir preces, uz ko attiecas antidempinga maksājums, eksporta valstī" montāžu, esot tikusi paplašināta, attiecinot to arī uz tādu detaļu montāžu, kas nāk no valstīm, kurām šāds maksājums ir noteikts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 3283/94 (1994. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1994, L 349, 1. lpp.).

36 Tādējādi ar pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu kopš tā laika esot izveidota atsevišķa un no izcelsmes noteikumiem neatkarīga tiesību sistēma. Muitas tiesībām nozīme esot tikai tad, ja pamatregulā uz tām ir tieša atsauce.

37 Otrkārt, Komisija apgalvo, ka Vispārējās tiesas izmantotā interpretācija nepamatoti samazinot pretapiešanas instrumenta efektivitāti. Savukārt pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošana pēc analoģijas detaļām, kas izmantotas attiecīgajās montāžas darbībās, ļautu to saglabāt.

38 Pirmām kārtām, lai gan pamatregulas 13. pantā esot ļauts noteikt vispārēju pieeju attiecībā uz visiem darījumiem, kas saistīti ar attiecīgajām detaļām un veikti attiecīgajā pārskata gadā, izcelsmes noteikumos noteiktie kritēriji būtu jāpārbauda attiecībā uz katru atsevišķu detaļu. Veicot pretapiešanas izmeklēšanu, ņemot vērā šai izmeklēšanai raksturīgos ierobežojumus, šī pārbaude nebūtu iespējama.

39 Otrām kārtām, izcelsmes noteikumos neesot nevienas tiesību normas, kas būtu analoģiska pamatregulas 18. pantam un kurā Komisijai būtu ļauts izmantot saskanīgu netiešu pierādījumu kopumu, lai ieinteresēto pušu nesadarbošanās gadījumā pierādītu, ka ir izpildīti visi apiešanas novēršanas pasākumu noteikšanai paredzētie nosacījumi.

40 Trešām kārtām, Vispārējās tiesas sniegtā interpretācija grozītu tiesību sistēmu, kas piemērojama montāžā izmantotajām detaļām, līdzko starp valsti, uz kuru attiecas pasākumi, un valsti, kurā notiek detaļu montāža, notiktu papildu pasākumu apiešana. Ar šādu interpretāciju minētajā gadījumā pamatregulas 13. pantā paredzētie noteikumi tiktu aizstāti ar izcelsmes noteikumiem, kas izriet no muitas tiesībām, un pretapiešanas instruments kļūtu nepiemērojams.

41 Ceturtām kārtām, pārsūdzētajā spriedumā neesot nevienas norādes par to, vai, lai noteiktu to detaļu izcelsmi, kas šajā gadījumā tika iegādātas Šrilankā, pēc analoģijas būtu jāatsaucas uz Savienības izcelsmes noteikumiem vai tās valsts izcelsmes noteikumiem, uz kuru šīs detaļas tiek eksportētas, proti, Pakistānas Islāma Republiku.

42 Piektām kārtām, Vispārējās tiesas interpretācija šajā gadījumā radītu juridisku vakuumu, jo attiecīgajām detaļām neesot nedz Šrilankas, nedz Ķīnas izcelsme, lai gan pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošana pēc analoģijas ļautu novērst šādu vakuumu.

43 Sestām kārtām, šī piemērošana pēc analoģijas esot bijusi daļa no izmeklēšanas, kas tika veikta, lai noteiktu, vai *Kolachi Raj* montētie velosipēdi patiešām atbilst pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem kritērijiem.

44 *EBMA*, kas atbalsta Komisijas sniegto argumentāciju, uzskata, ka vienīgā pamata pirmā daļa esot pamatota. Saskaņā ar tās viedokli Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 84.–86. punktā nospriežot, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā izmantotie vārdi "nāk no" ir jāsaprot tādējādi, ka tie norāda uz tūlītēja eksporta valsts izcelsmi, esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

45 Pirmkārt, tā kā ar pamatregulas 13. pantu netiek īstenoti Līguma par 1994. gada Vispārējās vienošanās par muitas tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.) noteikumi, minētā panta 2. punkta a) apakšpunktā ietvertie vārdi "nāk no" nevarot tikt interpretēti tādu pamatregulas noteikumu gaismā kā 3. panta 4. punkts un 9. panta 5. un 6. punkts, uz kuriem atsaucas Vispārējā tiesa un ar kuriem tiek īstenoti šī līguma noteikumi. Tā tas esot vēl jo vairāk tāpēc, ka, lai gan noteikumi, kas balstīti uz šajā līgumā ietvertajām normām, un pamatregulas 13. panta 1. punkts attiecas uz gala produkta importu Savienībā, šīs regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkts attiecas uz detaļu importu galīgā produkta montāžai.

46 Otrkārt, Vispārējās tiesas atzītā jēdziena "nāk no" šaura interpretācija būtu pretrunā pamatregulas 13. panta mērķim, proti, nodrošināt Savienības antidempinga pasākumu efektivitāti un novērst to apiešanu. Turklāt ar šādu interpretāciju tiktu apdraudēta Komisijas rīcības brīvība apiešanas pasākumu novēršanas izmeklēšanā un notiktu abstrahēšanās no pasaules mēroga piegādes kanālu ekonomiskās situācijas.

47 Pietiktu ar to, ka uzņēmēji kādā citā trešajā valstī papildus veic kādu detaļu pārstrādes darbību, kaut vai ierobežotu, lai izvairītos no pasākumu apiešanas novēršanas pasākumiem. Tādējādi šajā lietā Vispārējās tiesas interpretācija ļautu uzņēmējiem "atmazgāt" Šrilankā montētās detaļas, no kā izrietētu, ka, nosūtot tās no šīs valsts uz Pakistānu, lai tajā veiktu to montāžu, tā vietā, lai tās tieši nosūtītu uz Savienību, tās būtu saistītas ar antidempinga pasākumu apiešanu.

48 Lai labotu šo situāciju, būtu jāļauj Komisijai pamatregulas 13. panta 2. punktā paredzēto nosacījumu pārbaudē iekļaut detaļas, kas nāk no valsts, uz ko attiecas sākotnējie pasākumi, un kuras ir tikušas transportētas caur trešo valsti, uz ko attiecas pretapiešanas izmeklēšana, it īpaši, ja šo detaļu izgatavošana un pārveidošana neatbilst minētajiem nosacījumiem.

49 *Kolachi Raj* apgalvo, ka vienīgā pamata pirmā daļa neesot pamatota.

50 Pirmkārt, *Kolachi Raj* uzskata, ka Komisijas apgalvojums, ka Savienības likumdevējs apzināti ir izslēdzis izcelsmes noteikumu piemērošanu, piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, esot kļūdains.

51 Minētais likumdevējs neesot paskaidrojis iemeslus, kas pamato jēdziena "izcelsme" izmantošanu un pēc tam atteikšanos no tā saistībā ar noteikumiem par pasākumu apiešanu. Tā kā pamatregulā nav jēdziena "nāk no" definīcijas, tas nevarot tikt uzskatīts par autonomu jēdzienu, bet esot jāinterpretē atbilstoši tā parastajai nozīmei un līdzīgai izpratnei, kāda ir paredzēta Savienības tiesību aktos, kuros tostarp ir arī muitas tiesību jēdziens "izcelsme". Turklāt no pamatregulas 13. panta 5. punkta izrietot, ka šis 13. pants nekavē parastā kārtībā piemērot Savienības tiesības muitas jomā, kas attiecas uz nepreferenciālu izcelsmi.

52 Otrkārt, *Kolachi Raj* apstrīd Komisijas veikto pārsūdzētā sprieduma interpretāciju. Šī sabiedrība uzskata, ka Vispārējā tiesa nav lēmusi par to, no kurienes detaļas nāk, un nav arī nospriedusi, ka jēdziens "nāk no" ir balstīts uz izcelsmes noteikumiem. Tā esot lēmusi tikai par Komisijas iespēju "pārbaudīt" detaļu izcelsmi. Komisijai būtu jāveic attiecīgās puses iesniegto dokumentu pārbaude atbilstoši pamatregulas 16. pantam. Līdz ar to Vispārējā tiesa neesot nedz ierobežojusi šajā ziņā Komisijas rīcībā esošos līdzekļus, nedz arī skaidri izslēgusi jebkādu citu līdzekli, lai pierādītu, ka šajā gadījumā detaļas "nāca" no Ķīnas.

53 Ņemot to vērā, *Kolachi Raj* norāda, ka izcelsme esot vienīgais atbilstīgais un piemērotais kritērijs, lai noteiktu, ka detaļa faktiski nenāk no valsts, kura tās ir nosūtījusi, un ka tādos izcelsmes noteikumos, kādi paredzēti muitas tiesiskajā regulējumā, faktiski tiekot noteikta detaļas sākotnējā izcelsme. Šādu interpretāciju apstiprinot Savienības saistības PTO ietvaros, it īpaši vislielākā labvēlības režīma atruna.

54 Pēc būtības *Kolachi Raj*, pirmām kārtām, uzsver, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktie sliekšņi esot paredzēti, lai tos izmantotu novērtēšanai, vai montāžas darbība ir antidempinga pasākumu apiešana, nevis detaļas izcelsmes vai tā, no kurienes tā nāk, noteikšanai.

55 Otrām kārtām, neesot pierādīts, ka Vispārējās tiesas sniegtā interpretācija samazina pretapiešanas instrumenta efektivitāti vai padara to nepiemērojamu. Apstākli vien, ka izmeklētājiem varētu būt vieglāk piemērot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētos kritērijus, nevis izcelsmes noteikumus, nevarot ņemt vērā, lai interpretētu formulējumu "nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi".

56 Trešām kārtām, netiekot apšaubīts, ka Komisija var piemērot pamatregulas 18. pantu nesadarbošanās gadījumā, tostarp šīs regulas 13. pantā paredzētās izmeklēšanas ietvaros. Šajā gadījumā Komisija tomēr neesot secinājusi, ka attiecīgie izcelsmes sertifikāti bija nepatiesi vai maldinoši.

57 Ceturtām kārtām, Savienības izcelsmes noteikumi esot saderīgi ar Savienības tiesībām. To apliecinot Komisijas pieeja tās Lēmumā 2001/725/EK (2001. gada 28. septembris) par antidempinga procedūras izbeigšanu attiecībā uz Turcijas izcelsmes krāsu televīzijas uztvērēju importu (OV 2001, L 272, 37. lpp.).

58 Piektām kārtām, attiecībā uz iespējamā juridiskā vakuuma esamību *Kolachi Raj*, pirmkārt, norāda, ka no pārsūdzētā sprieduma neizriet, ka attiecīgajām detaļām nav Ķīnas izcelsme, un, otrkārt, ka Vispārējā tiesa esot tikai secinājusi, ka Komisija pamatoti uzskatīja, ka attiecīgie izcelsmes sertifikāti nav pietiekami pierādījumi, lai pierādītu minēto detaļu izcelsmi. Jautājums, vai šādos apstākļos Komisija būtu varējusi noraidīt šos sertifikātus un izmantot pieejamo informāciju saskaņā ar pamatregulas 18. pantu un, attiecīgā gadījumā, kāda ir šī informācija, neesot nedz ticis izvirzīts Vispārējā tiesā, nedz arī tā par to lēmusi.

59 Sestām kārtām, *Kolachi Raj* norāda, ka, tā kā izmeklēšana attiecās uz antidempinga pasākumu iespējamo apiešanu ar montāžas darbībām Pakistānā, nevis Šrilankā, pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktie kritēriji varēja tikt piemēroti tikai attiecībā uz montāžas darbībām, kas tika veiktas Pakistānā pēc attiecīgo detaļu izcelsmes noteikšanas. Komisija esot kļūdaini piemērojusi šos kritērijus, lai pierādītu, ka šīs detaļas nāk no Ķīnas.

Par vienīgā pamata otro daļu

60 Ar vienīgā pamata otro daļu Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā, ierobežodama to pierādījumu veidu, kurus tā var izmantot, lai pierādītu, ka attiecīgās detaļas "nāk" no valsts, uz kuru attiecas pasākumi pamatregulas 13. panta 2. punkta izpratnē, tai aizliedzot iesniegt šos pierādījumus, izmantojot nevis izcelsmes noteikumus, bet citus līdzekļus, esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

61 Pirmkārt, pamatregulas 13. pantā nekādi neesot ierobežoti pierādījumi, kas var tikt izmantoti. Izmantojot vārdus "nāk no", Savienības likumdevējs esot ļāvis piemērot šajā pantā paredzētos autonomos noteikumus ne tikai attiecībā uz gala produktu, uz ko attiecas pretapiešanas izmeklēšana, bet arī uz detaļām, kas tiek izmantotas šī produkta montāžai.

62 Otrkārt, Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi 2000. gada 26. septembra spriedumu *Starway*/Padome (T-80/97, EU:T:2000:216) un ka tā esot pārkāpusi samērīguma principu.

63 Minētais spriedums esot pasludināts izņēmuma apstākļos. No tā izrietot, ka ir jābūt iespējai brīvi izvēlēties pierādījumus, lai pierādītu, ka ir izpildīti visi pamatregulas 13. panta 2 punktā minētie nosacījumi, un ka Savienības iestādēm nav jāiesniedz pierādījums, ka detaļu izcelsme ir valstī, uz kuru attiecas pasākumi.

64 *EBMA*, kas piekrīt Komisijas argumentācijai, piebilst, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 87., 92., 108. un 114. punktā norādot, ka Komisijai ir pienākums pārbaudīt detaļu izcelsmi, neesot ievērojusi 2000. gada 26. septembra spriedumu *Starway*/Padome (T-80/97, EU:T:2000:216), no kura izriet, ka Savienības iestādēm nav pienākuma pierādīt detaļu izcelsmi, piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, un ka pierādīšanas pienākums attiecībā uz šo izcelsmi ir attiecīgajam ražotājam/eksportētājam.

65 Šajā gadījumā esot vispārzināms un netiekot apstrīdēts, ka Šrilankā montētajām detaļām bija Ķīnas izcelsme, tādējādi *Kolachi Raj* bija jāpierāda, ka šīs detaļas bija ieguvušas Šrilankas izcelsmi. Tā kā *Kolachi Raj* nebija iesniegusi šo pierādījumu, Komisijai nebija jāveic papildu analīze, lai secinātu, ka šīs detaļas nāca no Ķīnas, neatkarīgi no apstākļa, ka tā pēc analoģijas piemēroja pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

66 *Kolachi Raj* apgalvo, ka vienīgā pamata otrā daļa neesot pamatota.

67 Pirmkārt, atgādinot, ka Vispārējā tiesa nav ierobežojusi pierādījumus, kas varētu tikt izmantoti, lai pierādītu detaļas izcelsmi, un ka izcelsmes noteikumi ir vienīgais kritērijs šajā ziņā, *Kolachi Raj* uzsver, ka, tā kā nav tiešas tiesību normas, kurā būtu liegts vai atļauts izmantot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētos kritērijus, lai noteiktu detaļu izcelsmi vai to, no kurienes tās nāk, ir jāuzskata, ka šāda izmantošana nav atļauta. Tā kā šī tiesību norma ir izņēmums no vispārējās sistēmas antidempinga maksājumu noteikšanas jomā, tā esot jāinterpretē šauri.

68 *Kolachi Raj* izvirza papildu argumentu, balstoties uz pamatregulas 13. panta 2. punkta struktūru, kas vispirms ļaujot noteikt, kuras ir detaļas, kas nāk no valsts, uz kuru saskaņā ar šīs tiesību normas a) apakšpunktu attiecas pasākumi, iekams pēc tam tiek piemēroti šīs tiesību normas b) apakšpunktā noteiktie kritēriji.

69 Turklāt *Kolachi Raj* norāda, ka Komisijai ir jāizmanto pierādoši elementi, proti, fakti, kam ir loģiska saikne ar no tiem izrietošajiem juridiskajiem secinājumiem. Neesot iespējams noteikt nekādu loģisku saikni starp pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā ietvertajiem kritērijiem un noteikšanu, no kurienes nāk aplūkotās detaļas.

70 Otrkārt, *Kolachi Raj* iebilst pret Komisijas argumentiem, kas izriet no 2000. gada 26. septembra sprieduma *Starway*/Padome (T-80/97, EU:T:2000:216), kurš esot pasludināts no šīs lietas apstākļiem atšķirīgos apstākļos. Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa nekādi neesot nonākusi pretrunā minētajam spriedumam un esot tikai nospriedusi, ka Komisija nevarēja izmantot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, lai pārbaudītu Šrilankā izgatavoto detaļu izcelsmi.

71 Turklāt tiesas sēdē *Kolachi Raj* norādīja, ka *EBMA* arguments par detaļu izcelsmes pierādīšanas pienākumu ir nepieņemams, jo tas neietilpst Komisijas argumentācijā, kas attiecas uz pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanu pēc analoģijas.

72 Pakārtoti, gadījumā, ja Tiesai būtu jāsecina, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, *Kolachi Raj* lūdz Tiesu veikt pamatojuma aizstāšanu, pārsūdzētajā spriedumā aizstājot atsauces uz detaļu izcelsmi ar atsauci uz to, no kurienes tās ir nākušas.

Tiesas vērtējums

Ievada apsvērumi

73 Vienīgā pamata abas daļas, kas ir cieši saistītas un kuras tātad ir jāizskata kopā, attiecas uz tiesību kļūdām, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, interpretējot un piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punktu. Būtībā Komisija ar *EBMA* atbalstu, pirmkārt, apgalvo, ka Vispārējā tiesa jēdzienu "nāk no" esot kļūdaini pielīdzinājusi jēdzienam "izcelsme". *EBMA* piebilst, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini pielīdzinājusi jēdzienu "nāk no" tūlītējai eksporta valstij. Otrkārt, Komisija, kuru atbalsta *EBMA*, norāda, ka Vispārējā tiesa esot nepamatoti ierobežojusi iespēju sniegt pierādījumu tam, ka detaļas nāk no valsts, uz kuru attiecas aplūkotie pasākumi, liekot Komisijai pierādīt detaļu izcelsmi muitas tiesību izpratnē.

74 Saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. punktu ar šo regulu noteikto antidempinga maksājumu darbības joma var tikt paplašināta arī attiecībā uz līdzīgu, nedaudz pārveidotu vai nepārveidotu produktu importu no trešajām valstīm, ja tiek apieti spēkā esošie pasākumi.

75 Antidempinga pasākumu apiešanas trešajā valstī pierādīšanas pienākums saskaņā ar šīs regulas 13. panta 3. punktu ir Savienības iestādēm (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2014. gada 4. septembris, *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 35. punkts, kā arī 2017. gada 26. janvāris, *Maxcom/Chin Haur Indonesia*, C-247/15 P, C-253/15 P un C-259/15 P, EU:C:2017:61, 56. punkts), taču katram individuālajam ražotājam/eksportētājam ir jāpierāda, ka tā īpašā situācija attaisno atbrīvojuma piešķiršanu šīs regulas 13. panta 4. punkta izpratnē (spriedums, 2017. gada 26. janvāris, *Maxcom*/*Chin Haur Indonesia*, C-247/15 P, C-253/15 P un C-259/15 P, EU:C:2017:61, 59. punkts).

76 Saskaņā ar pamatregulas 13. panta 2. punktu ar montāžas darbību trešajā valstī tiek apieti spēkā esošie pasākumi, ja tā atbilst šajā tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem. Šo nosacījumu vidū ir nosacījums, kas izriet no šīs tiesību normas, kurā ir noteikts, ka detaļām, kas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, "[jā]nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi", a) un b) apakšpunkta kombinētas interpretācijas.

77 Pārsūdzētā sprieduma 79.–85. punktā Vispārējā tiesa interpretēja šo tiesību normu tādējādi, ka principā pietiek ar to, ka Savienības iestādes pierāda, ka detaļas, kas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, "nāk" no valsts, uz kuru attiecas antidempinga pasākumi, un šīm iestādēm nav jāiesniedz pierādījums par to, ka arī šo detaļu izcelsme ir šajā valstī. Vispārējā tiesa tomēr uzskatīja, ka šaubu gadījumā varētu būt nepieciešams pārbaudīt, vai detaļām, kas nāk no kādas valsts, faktiski nav citas valsts izcelsme. Šādā kontekstā Vispārējā tiesa interpretēja vārdus "nāk no" tādējādi, ka tie attiecas uz attiecīgo importu un tādējādi uz attiecīgo detaļu eksporta valsti.

78 Ņemot vērā šo interpretāciju, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 86. punktā noteica, ka detaļas, ko *Kolachi Raj* iegādājās Šrilankā, tika importētas no šīs valsts pēc tam, kad tās tajā tika izgatavotas, un līdz ar to varēja uzskatīt, ka tās "nāk no" šīs valsts. Vispārējā tiesa minētā sprieduma 87. un 91. punktā piebilda, ka Komisija tomēr varēja pārbaudīt, vai šīm detaļām patiesībā nebija Ķīnas izcelsme, un šajā ziņā lūgt *Kolachi Raj* iesniegt pierādījumu, ka minētajām detaļām faktiski bija Šrilankas izcelsme.

79 Konkrēti, Vispārējā tiesa attiecīgi pārsūdzētā sprieduma 105. un 114. punktā nosprieda, ka, lai gan Komisija, nepieļaujot tiesību kļūdu, varēja neņemt vērā *Kolachi Raj* iesniegto izcelsmes sertifikātu pierādījuma spēku, šī iestāde turpretī pieļāva tiesību kļūdu, "pēc analoģijas" piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, lai noteiktu detaļu, ko *Kolachi Raj* iegādājās Šrilankā, "izcelsmi".

80 No šī atgādinājuma izriet, ka būtībā Vispārējā tiesa ir izmantojusi šauru jēdziena "nāk no" valsts, uz kuru attiecas antidempinga pasākumi pamatregulas 13. panta 2. punkta izpratnē, interpretāciju, to pielīdzinot attiecīgo detaļu tiešam importam no šīs valsts un, ja nav tieša importa, pieprasot, lai Komisija iesniegtu pierādījumus, ka šīm detaļām faktiski ir minētās valsts izcelsme.

81 Šādos apstākļos, lai lemtu par apgalvotajām tiesību kļūdām, galvenokārt, ir jāinterpretē pamatregulas 13. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts un, precīzāk, jānosaka jēdziena "no kurienes nāk" detaļas, kas pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir atspoguļots kā "nāk no", piemērošanas joma, kā arī "šīs nākšanas no" pierādīšanas prasības.

Par pamatregulas 13. panta 2. punkta interpretāciju un Vispārējās tiesas pieļautajām tiesību kļūdām

82 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un ar tiesisko regulējumu, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (spriedums, 2017. gada 12. oktobris, *Tigers*, C-156/16, EU:C:2017:754, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

83 Kā tika atgādināts šā sprieduma 76. punktā, no pamatregulas 13. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta izriet, ka, izņemot citu 2. punktā minēto nosacījumu izpildi, tiek uzskatīts, ka ar montāžas darbību tiek apieti spēkā esošie antidempinga pasākumi, ja detaļas, kas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, "nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi". Ņemot vērā šī sprieduma 75. punktā minētos apsvērumus, Savienības iestādēm ir jāpierāda, ka attiecīgās detaļas "nāk no" šīs valsts.

84 Pamatregulā nav nevienas vārdu "nāk no", kas ietverti tās 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā, nedz arī jēdziena "[nākšana] no" definīcijas. Atbilstoši to ierastajai izpratnei, kā ģenerāladvokāts norādījis savu secinājumu 64. punktā, vārdi "nāk no" ["provenir de"] nozīmē gan "nākt", gan "izcelties no".

85 Apelācijas tiesvedības pusēm ir domstarpības jautājumā par to, vai šis jēdziens "nāk no", kā to iesaka Komisija un *EBMA*, ir jāinterpretē plaši, ar to pārsniedzot jēdzienus muitas "izcelsme" un "tiešs imports", vai, kā to iesaka *Kolachi Raj*, jāinterpretē šauri, tādējādi, ka vārdi "nāk no" nozīmētu vienīgi detaļu muitas izcelsmi.

86 Pirmkārt, attiecībā uz jautājumu, vai jēdziens "nāk no" attiecas uz aplūkoto detaļu muitas izcelsmi, ir svarīgi minēt, kā to ir norādījis arī ģenerāladvokāts savu secinājumu 66. punktā, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta dažādu valodu versiju pārbaude liecina par atšķirībām.

87 Lai gan pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkta spāņu valodas ("procedan del"), dāņu valodas ("fra det"), grieķu valodas ("προέρχονται από"), angļu valodas ("are from"), franču valodas ("proviennent du"), horvātu valodas ("iz"), latviešu valodas ("*nāk no*"), lietuviešu valodas ("ira iš"), holandiešu valodas ("afkomstig [..] uit"), portugāļu valodas ("provenientes do"), rumāņu valodas ("provin din"), somu valodas ("tulevat maasta") un zviedru valodas ("från det") redakcijās ir atsauce uz jēdzienu "no kurienes nāk" detaļas, vācu valodas ("Ursprung") un itāļu valodas ("originari") redakcijās ir atsauce uz to "izcelsmi". Visbeidzot, čehu valodas ("pochazeji"), igauņu valodas ("pärinevad riigist"), poļu valodas ("pochodzą z") un slovāku valodas ("pochádzajú z") redakcijās ir izmantoti vārdi, ko var saprast gan kā detaļu "nākšanu no", gan "izcelsmi".

88 Lai nodrošinātu vienotu vienas un tās pašas normas, kuras redakcija kādā no Savienības valodām atšķiras no redakcijām citās valodās, interpretāciju un piemērošanu, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē, ņemot vērā tiesiskā regulējuma, kura daļu tā veido, kontekstu un mērķi (spriedums, 2012. gada 26. aprīlis, *DR* un *TV2 Danmark*, C-510/10, EU:C:2012:244, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

89 Šajā ziņā ir svarīgi norādīt, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkta formulējums atbilst Regulas Nr. 3283/94 13. panta 2. punkta i) apakšpunkta formulējumam. Pirms pēdējās minētās regulas pieņemšanas antidempinga jomā piemērojamā tiesiskā regulējuma attiecīgajos noteikumos, proti, secīgi Padomes Regulas Nr. 2176/84 (1984. gada 23. jūlijs) par aizsardzību pret importu, attiecībā uz kuru valstis, kuras nav Eiropas Ekonomiskās kopienas dalībvalstis, ir veikušas dempinga vai subsidēšanas darbības (OV 1984, L 201, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 1761/87 (1987. gada 22. jūnijs) (OV 1987, L 167, 9. lpp.), 13. panta 10. punkta a) apakšpunktā, pēc tam Padomes Regulas (EEK) Nr. 2423/88 (1988. gada 11. jūlijs) par aizsardzību pret importu, attiecībā uz kuru valstis, kuras nav Eiropas Ekonomiskās kopienas dalībvalstis, ir veikušas dempinga vai subsidēšanas darbības (OV 1988, L 209, 1. lpp.), 13. panta 10. punkta a) apakšpunktā, spēkā esošā antidempinga maksājuma paplašināšana montāžas darbību dēļ bija pakļauta nosacījumam, ka šajās darbībās izmantoto detaļu "kuru izcelsme ir preces, uz ko attiecas antidempinga maksājums, eksporta valstī" vērtība ir lielāka par vismaz 50 % no visu pārējo izmantoto detaļu kopējās vērtības. Tātad vārda "izcelsme" izmantošana liecināja par atsauci uz jēdzienu "izcelsme" muitas tiesību jomā.

90 Kā savu secinājumu 81. punktā būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts, ar Regulu Nr. 3283/94 izdarītās izmaiņas, kuru dēļ vismaz vairākās attiecīgo tiesību normu valodu redakcijās ir drīzāk lietots termins, kurā ir atsauce uz jēdzienu "nāk no", nevis uz jēdzienu "izcelsme", nozīmē, ka Savienības likumdevējs apzināti ir izvēlējies norobežoties no muitas tiesību izcelsmes noteikumiem un ka tādējādi jēdzienam "nāk no" pamatregulas 13. panta 2. punkta piemērošanas nolūkā ir autonoms un no jēdziena "izcelsme" muitas tiesību izpratnē nošķirts saturs.

91 No tā izriet, ka, lai gan Savienības iestādēm ir jāpierāda, ka montāžas darbībās izmantotās detaļas nāk no valsts, uz kuru attiecas antidempinga pasākumi, tām tomēr nav jāpierāda, ka arī šo detaļu izcelsme muitas tiesību izpratnē ir šajā valstī.

92 Tomēr šis secinājums neskar iespēju jebkuram konkrētam ražotājam/eksportētājam pierādīt, ka, lai gan detaļas nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, attiecīgām detaļām patiesībā ir citas valsts, kura nav tā valsts, uz kuru attiecas pasākumi, izcelsme, lai tās tiktu atbrīvotas no paplašinātā antidempinga maksājuma saskaņā ar pamatregulas 13. panta 4. punktu. Šādā gadījumā montāžas darbības nevar tikt uzskatītas par tādām, ar ko pamatregulas 13. panta izpratnē tiek apieti spēkā esošie antidempinga pasākumi.

93 Otrkārt, ir jāizskata jautājums par to, vai pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētais jēdziens "nāk no" ir jāsaprot tādējādi, ka tajā ir atsauce uz detaļu importu un tātad par tādu, kas norāda uz to tūlītējo eksporta valsti.

94 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka, ja tiek konstatēts, ka detaļas, kas ir montāžas priekšmets, no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, tiek tieši importētas uz citu trešo valsti vai Savienību, lai tiktu izmantotas montāžā, Savienības iestādes var uzskatīt, ka šīs detaļas "nāk no" no pirmās minētās valsts šīs tiesību normas izpratnē.

95 Pirmām kārtām, šī interpretācija, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 84. punktā, atbilst darbības vārda "nākt" parastajai nozīmei.

96 Otrām kārtām, to apstiprina arī pamatregulas mērķi un vispārējā sistēma. Ņemot vērā tos un, it īpaši, šīs regulas 19. apsvērumu un 13. pantu, regulas par antidempinga maksājuma piemērošanas jomas paplašināšanu vienīgais mērķis ir nodrošināt šī maksājuma efektivitāti un novērst tā apiešanu. Līdz ar to galīgā antidempinga maksājuma piemērošanas jomas paplašināšanai ir tikai papildinoša nozīme attiecībā pret sākotnējo tiesību aktu, ar kuru tika noteikts šis maksājums un kas aizsargā galīgo pasākumu efektīvu piemērošanu (spriedumi, 2013. gada 6. jūnijs, *Paltrade* C-667/11, EU:C:2013:368, 28. punkts, kā arī 2015. gada 17. decembris, *APEX*, C-371/14, EU:C:2015:828, 50. un 53. punkts).

97 Tomēr, ļaujot Savienības iestādēm piemērot pamatregulas 13. panta 2. punktu detaļām, kas ir tieši importētas valstī, kurā tās tiek montētas, no valsts, uz kuru attiecas antidempinga pasākumi, šī tiesību norma ļauj piemērot vienkāršu kritēriju, kas var nodrošināt antidempinga maksājuma efektivitāti. Tādējādi tā vietā, lai noteiktu attiecīgo detaļu muitas izcelsmi, iestādes principā var tikai konstatēt, ka šīs detaļas patiesi montāžas valstī tika ievestas no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, neskarot attiecīgā ražotāja/eksportētāja iespēju pierādīt, ka minēto detaļu izcelsme faktiski ir citā valstī.

98 Otrkārt, ir jāpiebilst, ka – pretēji tam, ko Vispārējā tiesa būtībā ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 84., 87. un 91. punktā, – jēdziens "nāk" no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, nevar tikt attiecināts tikai uz gadījumu, kad attiecīgās preces tiek tieši importētas no šīs valsts.

99 Vispirms ir jānorāda, ka, ņemot vērā pamatregulas 13. panta 2. punkta formulējumu, tajā nav nekādas norādes šajā ziņā.

100 Turpinājumā, runājot par kontekstu, kādā iekļaujas šī tiesību norma, ir taisnība, kā Vispārējā tiesa turklāt ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 84. punktā, ka vairākos citos pamatregulas noteikumos arī ir izmantots jēdzieni "nākšana no" un "imports".

101 Tomēr apstāklis, ka atšķirībā no šīm citām tiesību normām pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir izmantots formulējums "nāk no" bez jebkādas atsauces uz importu, liek domāt, ka Savienības likumdevējs nav vēlējies ierobežot "nākšanu no" minētās tiesību normas izpratnē, attiecinot to vienīgi uz gadījumu, kad detaļas, kas nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, tiek tieši importētas.

102 Visbeidzot, šāda interpretācija izriet arī no pamatregulas mērķa un vispārējās sistēmas, kā arī no mērķiem, kas izvirzīti ar regulu par antidempinga maksājuma paplašināšanu, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 96. un 97. punktā.

103 Gadījumā, ja detaļas tiek importētas no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, sākumā uz trešo valsti, lai tās izmantotu montāžas darbībās, pat ja tās ir niecīgas, lai pēc tam tās importētu uz otru trešo valsti nolūkā veikt otru tāda galīgā produkta montāžu, kuru paredzēts nosūtīt uz Savienību, jēdzienu "nāk no" un "imports" pilnīga pielīdzināšana nozīmētu secināt, ka būtu jāuzskata, ka šīs detaļas nāk no valsts, kurā tika veikta pirmā montāža, tādējādi jau no paša sākuma izslēdzot jebkādu pasākumu apiešanu. Šāda interpretācija ļautu uzņēmējiem viegli izvairīties no spēkā esošo galīgo maksājumu paplašināšanas, pavairojot secīgu montāžas darbību skaitu trešajās valstīs.

104 Šāda interpretācija riskētu apdraudēt Savienības pretapiešanas pasākumu efektivitāti visos gadījumos, kad Savienības iestādes sastaptos ar kompleksu montāžu, kas sastāv no secīgām montāžas darbībām trešajās valstīs (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 4. septembris, *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 37. punkts).

105 Šo risku nevar izslēgt ar iespēju, ko Vispārējā tiesa būtībā ir konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 87. un 91. punktā, ka Savienības iestādes pārbauda, vai gadījumā, ja divās trešās valstīs notiek secīgas montāžas darbības, no pirmās starpposma montāžas valsts nosūtītajām detaļām faktiski ir tās valsts izcelsme, uz kuru attiecas antidempinga pasākumi.

106 Šāda iespēja faktiski nozīmētu uzlikt pienākumu Savienības iestādēm, pretēji likumdevēja izvēlētajai nostājai, kas atgādināta šī sprieduma 90. un 91. punktā, iesniegt pierādījumus nevis par to, no kurienes nāk detaļas, bet par to muitas izcelsmi un tādējādi, kā tas ir izklāstīts šī sprieduma 96. un 97. punktā, apgrūtinātu tām uzlikto pierādīšanas pienākumu, pārkāpjot pamatregulas mērķi un vispārējo sistēmu.

107 No tā izriet, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē plaši tādējādi, ka detaļas "nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi", ne tikai šī sprieduma 93. punktā minētā tieša importa gadījumā, bet arī situācijās, kurās, ņemot vērā visu atbilstošo lietas apstākļu analīzi, var tikt pierādīts, ka

detaļas, kas sākotnēji izgatavotas valstī, uz kuru attiecas antidempinga pasākumi, tikušas importētas montāžas valstī no starpposma trešās valsts, kuru tās šķērsoja tranzītā vai kurā ar tām tika veiktas maznozīmīgas pārveides darbības.

108 Pierādījums tam, no kurienes tās nāk, kas ir Savienības iestāžu ziņā, var līdz ar to tikt balstīts uz saskanīgu netiešu pierādījumu kopumu, ko pārbauda Savienības tiesa. Tomēr, kā tas izriet no šī sprieduma 92. punkta, attiecīgajiem uzņēmējiem ir tiesības iesniegt pierādījumus, ka attiecīgajām detaļām patiesībā ir, nevis valsts, uz kuru attiecas minētie pasākumi, bet citas valsts izcelsme.

109 Plašu jēdziena "nāk no" interpretāciju pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē apstiprina arī apstāklis, ka likumdevējs, kā izriet no Tiesas judikatūras, ir vēlējies Savienības iestādēm dot plašu novērtējuma brīvību attiecībā uz "pasākumu apiešanas" interpretāciju (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2014. gada 4. septembris, *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 48. punkts).

110 No minētajiem apsvērumiem izriet, ka, attiecinot jēdzienu "nāk no" pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē tikai uz attiecīgo detaļu tiešu importu un uzliekot Savienības iestādēm pienākumu tādos apstākļos kā šajā lietā pierādīt attiecīgo detaļu izcelsmi, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu.

111 Pretēji tam, ko apgalvo *Kolachi Raj*, šo tiesību kļūdu nevarētu izlabot, vienkārši aizstājot pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, ar ko jebkura Vispārējās tiesas atsauce uz jēdzienu "izcelsme" tiktu aizstāta ar atsauci uz jēdzienu "nāk no". Vispārējā tiesa šos abus jēdzienus ir stingri nošķīrusi, jau no paša sākuma izslēdzot iespēju Komisijai ar saskanīgu netiešu pierādījumu kopumu pierādīt, no kurienes nāk attiecīgās detaļas tādā situācijā kā šajā lietā.

112 Tāpēc, tā kā nav jāizvērtē pārējā Komisijas un *EBMA* argumentācija, vienīgais apelācijas pamats ir jāpieņem, un līdz ar to pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

Par prasību Vispārējā tiesā

113 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu, ja tiek atcelts Vispārējās tiesas nolēmums, Tiesa var pati pieņemt galīgo nolēmumu attiecīgā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija. Tā tas ir šajā gadījumā.

114 Ar vienīgo Vispārējā tiesā izvirzīto pamatu, kas attiecas uz pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, *Kolachi Raj* apgalvo, pirmkārt, ka nevarēja tikt uzskatīts, ka attiecīgās detaļas nāk no Ķīnas, jo tās tika izgatavotas Šrilankā un nosūtītas no šīs valsts uz Pakistānu, otrkārt, ka izcelsmes sertifikāti, ko Komisija esot kļūdaini noraidījusi, apliecināja šo detaļu Šrilankas izcelsmi un, treškārt, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdas, piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu velosipēda detaļu ražošanai Šrilankā, lai gan izmeklēšana attiecās uz antidempinga pasākumu iespējamo apiešanu Pakistānā, un ka šī norma nav izcelsmes noteikums, un ka tādējādi tā nevar tikt ņemta vērā, lai secinātu, ka Šrilankā izgatavotās detaļas nāca no Ķīnas. *Kolachi Raj* uzskata, ka Komisijai, tieši pretēji, esot bijuši jāpiemēro Savienības muitas tiesību aktos paredzētie izcelsmes noteikumi.

115 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā tas izriet no šī sprieduma 91., 92., 107. un 108. punkta, ka Komisijai bija jāpierāda, ka attiecīgās detaļas nāk no Ķīnas, neskarot *Kolachi Raj* iespēju pierādīt, ka šīm detaļām faktiski bija Šrilankas izcelsme.

116 Šajā lietā, pirmkārt, no strīdīgās regulas 98.–101. apsvēruma būtībā izriet, ka Komisija uzskatīja, ka detaļas, ko *Kolachi Raj* iegādājās Šrilankā, nāca no Ķīnas. Tā it īpaši norādīja, ka šīs detaļas galvenokārt bija izgatavotas no Ķīnas izejmateriāliem, turklāt *Kolachi Raj* šo apstākli esot apstiprinājusi Tiesas sēdē. Vēl Komisija norādīja, ka Šrilankas ražotājs bija sabiedrība, kas saistīta ar

Kolachi Raj, un apstrīdēja attiecības starp *Kolachi Raj* un tās iespējamo neatkarīgo piegādātāju. Visbeidzot, strīdīgās regulas 101. apsvērumā minot, ka pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunkts nav izcelsmes noteikums, Komisija norādīja, ka minētās detaļas, kuru ražošanā vairāk nekā 60 % apmērā tika izmantoti Ķīnas izejmateriāli un pievienotā vērtība bija mazāka nekā 25 % no ražošanas izmaksām, nāca no Ķīnas.

117 Papildus un lai precizētu šīs lietas kontekstu, no strīdīgās regulas 94. apsvēruma izriet, ka attiecībā uz ražotāju, kas saistīts ar *Kolachi Raj*, iepriekš tika veikta pretapiešanas izmeklēšana, kas attiecās uz Šrilanku, un ka *Kolachi Raj* bija saistīta arī ar Kambodžas sabiedrību, kura bija pārtraukusi savas velosipēdu eksporta darbības uz Savienību pārskata periodā no 2013. gada 1. septembra līdz 2014. gada 31. augustam un kura savu darbību bija nodevusi *Kolachi Raj* Pakistānā.

118 Visi šie elementi veido saskanīgu netiešu pierādījumu kopumu, uz kuru Komisija, kā tas ir norādīts šī sprieduma 108. punktā, varēja balstīties, lai secinātu, ka attiecīgās detaļas "nāk" no Ķīnas.

119 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, protams, šī sprieduma 117. punktā izklāstītie elementi, kā arī Komisijas paustais apstāklis, ka *Kolachi Raj* ietilpst vienai un tai pašai fiziskai personai piederošā sabiedrību grupā, kura piedalās antidempinga pasākumu apiešanā dažādās trešajās valstīs, kā to turklāt Komisija skaidri atzina Vispārēja tiesā iesniegtajā atbildes rakstā uz repliku, nevar paši par sevi pamatot secinājumu, ka attiecīgās detaļas nāca no Ķīnas. Tomēr šie apstākļi ir atbilstoši elementi, lai pastiprinātu secinājumu, ka Šrilankā galvenokārt no Ķīnas izejmateriāliem izgatavotās detaļas, pretēji *Kolachi Raj* apgalvojumiem, var tikt uzskatītas par tādām, kas nāk no Ķīnas pamatregulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

120 *Kolachi Raj* nav iesniegusi konkrētus argumentus, lai apšaubītu netiešo pierādījumu kopumu, uz kuru ir pamatojusies Komisija.

121 Ciktāl šajā kontekstā Komisija ir piemērojusi pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu "pēc analoģijas", protams, ir jākonstatē, ka šis noteikums nav izcelsmes noteikums, kā par to turklāt ir vienojušies lietas dalībnieki. Šī piemērošana pēc analoģijas šajā lietā turpretī ir tikai viena no norādēm, kuras veido pierādījumu kopumu, uz kuru Komisija ir pamatojusies, lai noteiktu, no kurienes nāk attiecīgas detaļas. Apstāklis, ka Šrilankā izgatavotās detaļas galvenokārt ir ražotas no Ķīnas izejmateriāliem un ka Šrilankā tās tika tikai nedaudz pārveidotas, ir atbilstošs saskanīgu netiešu pierādījumu kopuma elements, lai pierādītu, ka minētās detaļas nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi.

122 Visbeidzot, *Kolachi Raj* nav izdevies pierādīt attiecīgo detaļu Šrilankas izcelsmi. Strīdīgās regulas 98.–101. apsvērumā Komisija ir noraidījusi izcelsmes sertifikātu, kurus minētā sabiedrībā iesniedza šajā ziņā, pierādījuma spēku. Pārsūdzētā sprieduma 95.–105. punktā norādīto iemeslu dēļ *Kolachi Raj* izvirzītie argumenti, lai apstrīdētu šos strīdīgās regulas apsvērumus, ir jānoraida.

123 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, ir jānoraida *Kolachi Raj* izvirzītais vienīgais pamats un līdz ar to jānoraida prasība pirmajā instancē kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

124 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācija ir pamatota un Tiesa lietā pati taisa galīgo spriedumu, tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

125 Tā kā Komisija un *EBMA* ir lūgušas piespriest *Kolachi Raj* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, *Kolachi Raj* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un *EBMA* tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 10. oktobra spriedumu *Kolachi Raj* /Komisija (T-435/15, EU:T:2017:712).

2) Noraidīt *Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd* celto prasību atcelt tiesību aktu.

***3) Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un *European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)* tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā**.

[Paraksti]